

Župa Svetog Vida Vidovec

Dvadeseta nedjelja kroz godinu - B 19. kolovoza 2018.

Informativni listić župe, godina 14. broj 38

Evandjelje: Iv 6,51-58

Tijelo je moje jelo istinito, krv je moja piće istinito.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu:

Izr 9,1-6

Ef 5,15-20

„Ja sam kruh živi koji je s neba sišao. Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijek. Kruh koji ću ja dati, tijelo je moje - za život svijeta.

Židovi se nato među sobom prepirahu: „Kako nam ovaj može dati tijelo svoje za jelo?“

Reče im stoga Isus: „Zaista, zaista, kažem vam: ako ne jedete tijela Sina čovječjega, i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi! Tko blaguje tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.

Tijelo je moje jelo istinito, krv je moja piće istinito. Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje, i ja u njemu.

Kao što je mene poslao živi Otac, i ja živim po Ocu, tako i onaj koji mene blaguje, živjet će po meni.

Ovo je kruh koji je s neba sišao, ne kao onaj koji jedoše očevi i pomriješe. Tko jede ovaj kruh, živjet će uvijek.“

Riječ Gospodnja.

Uz nedjeljna liturgijska čitanja

GOZBA I ŽRTVA PO KOJOJ CRKVA ŽIVI I RASTE

U današnjem Evandelju Isus traži od vjernika da blaguju njegovo tijelo i piju njegovu krv kako bi oni ostali u Isusu i Isus u njima. Tko tako Krista »blaguje«, živi sadržajno s njime i po njemu. Stručnjaci smatraju da je redak 51 izvorno bio dio građe sa zadnje večere: »Ja sam kruh živi koji je s neba sišao. Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijek. Kruh koji ću ja dati tijelo je moje - za život svijeta«. Ivan je u ovom dijelu govora o kruhu života sasvim zaboravio povijesne slušaoce u kafarnaumskoj sinagogi i tako prenio Isusove riječi da samo misli na crkvenu zajednicu koja zajedno s njime slavi euharistiju kao znak i sredstvo životnog povezivanja s Isusom, na smrt predanim i od Oca uskrišenim. Povijesni slušatelji nisu mogli nikako naslutiti što Isus misli pod svojim tijelom kao jelom istinskim i svojom krvlju kao pićem istinskim (r. 55). Ivan, koji u Crkvi i za Crkvu slavi euharistiju, zna vrlo dobro gdje imamo Isusa kao jelo i piće.

»Sakramentalni darovi (ili elementi) kruha i vina nisu kao takvi izričito spomenuti niti su važni sami u sebi nego samo kao sredstvo povezivanja s Isusom. Mjesto njih odmah se spominju tijelo i krv Sina Čovječjeg. Oba izraza, koji bi trebali potjecati iz

euharistijskog izražavanja ivanovske Crkve, podsjećaju na tjelesnu egzistenciju Isusa i na njegovu smrt na križu, ali Isusa koji dalje živi kao nebeski Sin Čovječji ali i dalje ostaje prisutan u svojoj Crkvi. Ovdje su još daleko kasnija pitanja iz dogmatike i kontroverzističke teologije, ali se ipak ne može zanijekati misao o realnoj prisutnosti utjelovljenog i proslavljenog Krista» (R. SCHNACKENBURG: Das Johannesevangelium 2, 101-102).

Za Ivana su Crkva svi oni koji se sabiru na euharistiju kao spomen-čin Isusove smrti i uskrsnuća, na euharistiju koja ih znakovito povezuje s proslavljenim Kristom i jedne s drugima u novozavjetni narod Božji.

Starozavjetna podloga današnjem evanđelju je odlomak Knjige izreka o gozbi koju duhovno malenima priređuje Mudrost Božja. Pozivajući uzvanike na već pripravljenu gozbu Mudrost dovikuje: »Ostavite djetinjarije da biste živjeli i hodite putem razboritosti« (r. 6).

Ovaj put i drugo čitanje tematski se slaže s porukom evanđelja i prvog čitanja. U odlomku Ef 5,15-20 traži Apostol da se krštenici opijaju Duhom a ne vinom te da se u svagdanjem životu budu »psalmima, hvalospjevima i duhovnim pjesmama«. To znači da u radnom tjednu, nakon svetog sastanka u Dan Gospodnji, nastavljaju živjeti od onoga

što slave i čine u liturgiji.

Euharistija je gozba i žrtva po kojoj Crkva živi i raste. To izvrsno tumači ovaj dogmatski tekst Sabora: »Biskup, koji ima puninu sakramenta reda, jest upravitelj milosti vrhovnog svećeništva, osobito po Euharistiji, koju sam prinosi ili se brine da se ona prinosi, i po kojoj neprekidno Crkva živi i raste. Ova se Kristova Crkva uistinu nalazi u svim zakonitim mjesnim zajednicama vjernika (congregatio localis) koje su, ukoliko su u vezi sa svojim pastirima i same u Novom zavjetu nazvane Crkvama. Jer one su u svom mjestu novi narod od Boga pozvan, u Duhu Svetom i u mnogoj punini (usp. 1 Sol 1,5). U njima se propovijedanjem Kristova Evanđelja skupljaju vjernici i slavi se misterij Gospodinove Večere da se po Gospodinu Tijelu i Krvi tijesno sjedine sva braća zajednice. U svakoj zajednici koja učestvuje oko oltara pod svetom službom biskupa, pokazuje se simbol one ljubavi i jedinstva Mističnog Tijela, bez kojega ne može biti spasenja. U tim zajednicama, iako su često malene i siromašne ili su raspršene, prisutan je Krist po čijoj se moći združuje jedna, sveta, katolička i apostolska Crkva. Jer učestvovanje u Kristovu tijelu i krvi ne čini drugo nego da prelazimo u ono što primamo« (LG 26,1).

Mato Zovkić

O G L A S I

TISAK: Glas Koncila, MAK, Glasnik SiM, Glasnik Svetog Josipa, Brat Franjo
Zajednička molitva časoslova: subotom prije večernje sv. mise kada nema krštenja.

KNJIŽICE ZA OBITELJSKI DAR MOŽETE PODIĆI U ŽUPNOM UREDU
Pozivamo vas da oni koji još nisu, postanu prijatelji Caritas! Deset kuna mjesečno nećemo ni osjetiti manjak, a potrebnima se uistinu može puno pomoći.
Zamijenimo one koji su bili velikodušni i pomagali ali su se preselili u vječnost.
HODOČAŠĆE STARIJIH I BOLESNIKA U LUDBREG ĆE BITI 26.8. –
SLIJEDEĆA NEDJELJA. PRIJAVITI SE TREBA NEKOME OD SURADNIKA KARITASA! ČEKATI NA SVOJIM AUTOBUSNIM STANICAMA, A POLAZAK JE OD BUDISLAVCA PREMA NEDELJANCU U 7h.

19. 8. 2018. DVADESETA NEDJELJA KROZ GODINU

Sv. Mise: 8h. VIDOVEC – za župljane,
10h. NEDELJANEC + Dragutin, Ivan, Josip i Marija Medved –
daje Milka Medved

20.8. Ponedjeljak
Sv. Bernard

19h. VIDOVEC + Josip Brko te na čast An-
đelima Čuvarima – daje Barica Brko

21.8. Utorak
Sv. Pio X, papa

19h. VIDOVEC + Ivan, Matija, Blaž i Mari-
ja Rožić – daje Vera Plantić
+ Mijo, Josip i Franciska Košić te ob.
Canjuga – daje Fana Košić

22.8. Srijeda
*Bl. Djevica Marija
Kraljica*

8h. VIDOVEC - po nakani
19h. NEDELJANEC + Marija i Vladimir
Vizjak – daje Zdenka Vizjak
Klanjanje - Petrijanec

23.8. Četvrtak
Sv. Ruža Limska

19h. VIDOVEC + Ob. Cafuk i Pozder –
daje jedna osoba

24.8. Petak
Sv. Bartol, apostol

19h. VIDOVEC + Vladimir Kučko te Mari-
ja i Josip Šafar – daje ob. Kučko
Proštenje: Bartolovec

25.8. Subota
Sv. Ljudevit

18h. Krštenje: Lena Stipan
19h. VIDOVEC + Marija i Stjepan Kova-
čić, Petar Rep, Jelena i Stjepan Koščak te
Rok i Marija Klepač – daje ob. Josipa Kle-
pač

26.8. Nedjelja
**21. NED. KROZ
GODINU**

8h. VIDOVEC – za župljane
9 i 30h. NEDELJANEC + Ivan Pomper –
daju supruga i djeca
11h. VIDOVEC - po nakani

274 Koliko je važna takozvana pučka pobožnost?

Pučka pobožnost, koja se očituje u štovanju RELIKVIJA, u procesijama, hodočašćima i pobožnostima, važan je oblik inkulturacije vjere i toliko je prihvatljiva koliko je crkvena, u koliko vodi Kristu i ne smjera zaslužiti nebo (svojim) djelima, mimo Božje milosti.

275 Smiju li se častiti relikvije?

Čašćenje RELIKVIJA je naravna

GRIJESI I PRAVEDNOST

Jednom jedan moćni kralj reče starom svećeniku:

„Ti kažeš da čovjek koji je stotinu godina činio najgora zlodjela, može doći u nebo ako se pred smrt pokaje i zamoli Boga za oprostjenje. Tvrdiš i da čovjek koji je učinio samo jedan veliki grijeh, a ne pokaje se zbog njega, odlazi u pakao. Zar je to pravedno? Zar su stogodišnja zla lakša od jednoga jedinoga?“

Stari svećenik na to odgovori:

„Uzmem li jedan ovakav kamenčić i

ljudsku potreba da se osobama koje se časti iskaže poštovanje. Čašćenje relikvija svetaca je onda opravdano kada se na taj način slave Božja djela u čovjeku koji se posve predao Bogu.

položim ga na površinu jezera, hoće li kamenčić potonuti ili će ploviti?“

„Potonut će“, odgovori kralj.

„A uzmem li stotinu kamenova i stavim ih u lađu, te lađu otisnem na sredinu jezera, hoće li kamenje potonuti ili će ploviti?“

„Plovit će.“ odgovori kralj.

„Jesu li onda onih stotinu kamenova i lađa lakši od jednog kamenčića?“

Kralj nije znao što bi odgovorio.

Tada mu starac objasni: „Tako je, o kralju, i s ljudima. Kad se čovjek koji je mnogo griješio osloni na Boga, neće pasti u pakao. Naprotiv, čovjek koji je i samo jednom zgriješio, a ne uzda se u Božje milosrđe, propada.“

PREUZETO: KATEHETSKI URED
SPLITSKO MAKARSKE NADBISKUPIJE